உ

கணபதிதுணை.

அம்பலவாணக் கவிராயரவர்கள்

பாடிய

சதுரகிரி

அறப்பளீசுரசதகம்.

முதற்பதிப்பு.

Printed at the Manonmani Vilasam Press.

MADRAS.

1900.

இதன் விலை அணா—௨.

உ

கணபதி துணை.

அம்பலவாணக் கவிராயரவர்கள்

பாடிய

சதுரகிரி

அறப்பளீசுர சதகம்.

முதற்பதிப்பு.

MADRAS.

Printed At the Monormoni Vilasam Press.

1899.

உ

கணபதிதுணை.

அறப்பளீசுரசதகம்.

காப்பு.

வெண்பா.

உம்பர்கோ னெம்பெருமா னேங்கறப்ப ளீசுரன்மேற்
பைம்பொருள்சே ருஞ்சதகம் பாடவே—அம்புவியோர்
ஆக்கும் துதிக்கையுளா னன்புடையார்க் கின்பருளிக்
காக்கும் துதிக்கை யுளான் காப்பு.

உயிர்பிறப்பு.

கடலுலகில் வாழுமுயி ரெழுபிறப் பினுண்மிக்க
காட்சிபெரு நரசென்ம மாய்க்
கருதப் பிறத்தலரி ததினுமுயர் சாதியிற்
கற்புவழி வருத லரிது
வடிவமுட னவயவங் குறையாது பிழையாது
வருதலது தனினு மரிது
வந்தாலு மிதுபுண்ய மிதுபாவ மென்றெண்ணி
மாசில்வழி நிற்ற லரிது
நெடியதன வானுத லரிதத னிரக்கமுள
நெஞ்சினே னாத லரிது
நேசமுட னுன்பதத் தன்பனாய் வருதலி்
னீணிலத் ததினு மரிதாம்

அடியவர்க் கமுதமே மோழைபூ பதிபெற்ற
வதிபனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௧)

மனையாட்டி சிறப்பு.

கணவனுக் கினியளாய் ம்ருதுபாஷி யாய்மிக்க
கமலைநிக ரூப வதியாய்க்
காய்சினமி லாளுமாய் நோய்பழியி லாததோர்
கால்வழியில் வந்த வளுமாய்
மணமிக்க நாணமட மச்சம் பயிர்ப்பென்ன
வருமினிய மார்க்க வதியாய்
மாமிமா மற்கிதஞ் செய்பவளு மாய்வாசல்
வருவிருந் தோம்பு பவளாய்
இணையின்மகிழ் நன்சொல்வழி நிற்பவளு மாய்வந்தி
யென்பெயரி லாத வளுமா
யிரதியென வேலை புரிபவளு மாய்ப்பிறர்த
மில்வழிசெ லாத வளுமாய்
அணியிழை யொருத்தியுண் டாயினவள் கற்புடைய
ளாகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௨)

நன்மக்கட்பேறு.

தங்குலம் விளங்கிடப் பெரியோர்கள் செய்துவரு
தருமங்கள் செய்து வாழுந்

தண்மமிகு தானங்கள் செய்தலுங் கனயோக
சாதக னெனப் படுதலும்
மங்குத லிலாததன் றந்தைதாய் குருமொழி
மருந்துவழி பாடு செயலும்
வழிவழி வருந்தமது தேவதா பத்திபுரி
மார்க்கமுந் தீர்க்கா யுளும்
இங்கித குணங்களும் வித்தையும் புத்தியு
மீகையுஞ் சன் மார்க்கமு
மிவையெலா முடையவன் புதல்வனா மவனையே
யீன்றவன் புண்ய வானும்
அங்கசவி ரோதியே சோதியே நீதிசே
ரரசனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬)

சகோதரரொருமை.

கூடப் பிறந்தவர்க் கெய்துதுயர் தமதுதுயர்
கொள்சுகந் தஞ்சுக மெனக்
கொண்டுதாந் தேடுபொரு ளவர்தேடு பொருளவர்கொள்
கோதில்புகழ் தம்புக ழெனத்
தேடுற்ற வவர்நிந்தை தந்நிந்தை தந்தவந்
தீதிலவர் தவமா மெனச்
சிவனென் றுடல்வே றிவர்க்கென்ன வைந்தலைச்
சீறரவ மணிவாய் தொறும்
கூடுற்ற விரையெடுத் தோருட னிறைத்திடுங்
கொள்கைபோற் பிரி வின்றியே

கூடிவாழ் பவர்தம்மை யேசகோ தரரெனக்
  கூறுவது வே தருமமாம்
ஆடிச் சிவந்தசெந் தாமரைப் பாதனே
  யண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
  ரறப்பளீ சுர தேவனே. (ச)

சற்குருவியல்பு.

வேதாந்த சித்தாந்த வழிதெரிந் தாசார
  விவரவிஞ் ஞான பூர்ண
வித்யாவி சேஷசற் குணசத்ய சம்பன்ன
  வீரவை ராக்ய முக்ய
சாதா ரணப்பிரிய யோகமார்க் காதிக்ய
  சமாதிநிஷ் டானு பவராய்ச்
சட்சமய நிலைமையும் பரமந்த்ர பாதந்த்ர
  தருமமும் பர சமயமும்
நீதியி னுணர்ந்துதத் துவமார்க்க ராய்ப்பிரம
  நிலைகண்டு பாச மிலராய்
நித்தியா னந்தசை தன்யரா யாசையறு
  நெறியுளோர் சற்குரவ ராம்
ஆதார மாயுயிர்க் குயிராகி யெவையுமா
  மமலவெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
  ரறப்பளீ சுர தேவனே. (ரு)

நன்மாணக்கரியல்பு.

வைதாலு மோர்கொடுமை செய்தாலு மோசீறி
மாறு திகழ்ந் தாலுமோ
மனதுசற் றுகிலுங் கோணாது நாணாது
மாதா பிதா வெனக்குப்
பொய்யாம னீயென்று கனிவொடும் பணிவிடை
புரிந்துபொரு ளுட லாவியும்
புனிதவுன் றனதெனத் தத்தஞ்செய் திரவுபகல்
போற்றிமல ரடியில் வீழ்ந்து
மெய்யாக வேபரவி யுபதேச மதுபெற
விரும்புவோர் சற் சீடராம்
வினைவே ரறும்படி யவர்க்கருள்செய் திடுவதே
மிக்கதே சிக ரதுகடன்
ஐயா புரம்பொடி படச்செய்த செம்மலே
யண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சு)

பொருள்செயல்வகை.

புண்ணிய வசத்தினற் செல்வமது வரவேண்டும்
பொருளை ரட் சிக்க வேண்டும்
புத்தியுட னதுவொன்று நூறாக வேசெய்து
போதவும் வளர்க்க வேண்டும்
உண்ணவேண் டும்பின்பு நல்லவஸ்த் ராபரண
முடலிற் றரிக்க வேண்டு

முற்றபெரி யோர்கவிஞர் தமரா துலர்க்குதவி
யோங்குபுகழ் தேட வேண்டும்
மண்ணில்வெகு தருமங்கள் செயவேண்டு முயர்மோக்ஷ
வழிதேட வேண்டு மன்றி
வறிதிற் புதைத்துவைத் தீயாத பேர்களே
மார்க்கமறி யாக் குருடராம்
அண்ணலே கங்கா குலத்தலைவன் மேழைதரு
மழகனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிலே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எ)

தீவழிவிளக்கு.

வஞ்சகர் தமைக்கூடி மருவொணா தன்பிலார்
வாசலிற் செல்லொ ணாது
வாதெவ ரிடத்திலும் புரியொணா தறிவிலா
மடையர்முன் னிற்கொ ணாது
கொஞ்சமே னுந்தீது செய்யொணா தொருவர்மேற்
குற்றஞ்சொ லொண்ணா தயற்
கோதையர்க ளோடுபரி காசஞ்செ யொண்ணாது
கோளுரைகள் பேசொ ணாது
நஞ்சுதரு மரவொடும் பழகொணா திருள்வழி
நடந்துதனி யேகொ ணாது
நதிபெருக் காகினதி னீஞ்சல்செய் யொண்ணாது
நல்வழி மறக்கொ ணாது
அஞ்சாம லரசர்முன் பேசொணா திவையெலா
மறியுமெம தருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அ)

ஒன்றற்கொன்றழகுசெய்வன.

வாழ்மனை தனக்கழகு குலமங்கை குலமங்கை
வாழ்வினுக் கழகு சிறுவர்
வளர்சிறுவ ருக்கழகு கல்விகல் விக்கழகு
மாநிலத் துதிசெய் குணமாம்
சூழ்குண மதற்கழகு பேரறிவு பேரறிவு
தோன்றிடி லதற் கழகுதான்
றூயதவ மேன்மையுப காரம்விர தம்பொறுமை
சொல்லரிய பெரியோர் களைத்
தாழ்தல்பணி விடைபுரிதல் சீலமே சங்கருணை
சாற்றுமிவை யாமென்பர் காண்
சௌரிமல ரோனமரர் முனிவர்முச் சுடரெலாஞ்
சரணமெமை ரட்சி யெனவே
ஆழ்கட லுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனே
யண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௯)

ஒன்றில்லாமையாற் பயன்படாதவை.

கோவிலில் லாதவூர் நாசியில் லாமுகங்
கொழுநனில் லாத மடைவார்
குணமதில்லா வித்தை மணமதில் லாதமலர்
குஞ்சரமி லாத சேனை

காவலில் லாதபயிர் பாலரில் லாதமனை
கதிர்மதி யிலாத வானம்
கவிஞரில் லாதசபை சுதிலயை யிலாதபண்
காவலரி லாத தேசம்
ஈவதில் லாததன நியமமில் லாதசெப
மிசைலவண மில்லாத வூ
ணிச்சையில் லாதபெண் போகநல மிவைதம்மி
னேதுபல னுண்டு கண்டாய்
ஆவியனை யாட்கிடந் தந்தவா கற்பதரு
வாகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௧௦)

ஒன்றற்கொன்றுதகாதசேர்க்கை.

பூததயை யில்லாத லோபிய ரிடத்திலே
பொருளையரு ளிச் செய்தனை
புண்ணியஞ் செய்கின்ற சற்சன ரிடத்திலே
பொல்லாத மிடி வைத்தனை
நீதியகன் மூடர்க் கருந்ததி யெனத்தக்க
நெறிமா தரைத் தந்தனை
நிதானமுள வுத்தமர்க் கிங்கித மிலாதகொடு
நீலியைச் சேர் வித்தனை
சாதியி லுயர்ந்தபே ரீனர்பின் னேசென்று
தாழ்ந்துபர வச் செய்தனை
தமிழருமை யறியாத புல்லர்மேற் கவிவாணர்
தாம்பாட வே செய்தனை

ஆதரவி லாமலிப் படிசெய்த தென்சொலா
யமலவெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிணை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கக)

துணக்கேடரியல்பு.

மாருத கலைகற்று நிலைபெற்ற சபையிலே
வாயிலா தவனொருபதர்
வாள்பிடித் தெதிரிவரி னோடிப் பதுங்கிடு
மனக்கோழை தானொரு பதர்
ஏரு வழக்குரைத் தனைவருஞ் சீசியென்
றிகழநிற் பானொரு பத
ரில்லாள் புறஞ்செலச் சம்மதித் தவளோ
டிணங்கிவாழ் பவனொரு பதர்
வேறொருவர் மெச்சாது தன்னையே தான்மெச்சி
வீண்பேசு வானொரு பதர்
வேசையர்க ளாசைகொண் டுள்ளளவு மனையாளை
விட்டுவிடு வானொரு பதர்
ஆருத துயரையும் மிடியையுந் தீர்த்தருள்செ
யமலவெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே (க௨)

செயத்தக்கவை.

வாலிபந் தனில்வித்தை கற்கவேண் டுங்கற்ற
வழியிலே நிற்க வேண்டும்

வினைகட னிரிந்துபொரு டேடவேண் டுந்தேடி
　வளாறஞ் செய்ய வேண்டும்
சீலமுடை யோர்களைச் சேரவேண் டும்பிரிதல்
　செய்யா திருக்க வேண்டுஞ்
செந்தமிழ்ப் பாடல்பல கொள்ளவேண் டுங்கொண்டு
　த்யாகங் கொடுக்க வேண்டும்
ஞாலமிசை பலதரும நாட்டவேண் டும்நாட்டி
　நன்றாய் நடத்த வேண்டும்
நம்பனிணை யடிபூசை பண்ணவேண் டும்பண்ணி
　னாலும்மிகு பத்தி வேண்டும்
ஆலமமர் கண்டனே பூதியணி முண்டனே
　யனகவேம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிணை தருசதுர கிரிவள
　ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௧௩)

மேன்மேலுயர்ச்சி.

தன்மட்டி லிரவாது சீவனஞ் செய்பவன்
　சாமர்த்திய முள புருடனுஞ்
சந்ததம் பதின்மரைக் காப்பாற்று வோன்மிக்க
　தரணிபுகழ் தரு தேவனும்
பொன்மட்டி லாமலீந் தொருநூறு பேரைப்
　புரப்பவன் பொருவி லிந்த்ரன்
புவிமீதி லாயிரம் பேர்தமைக் காப்பாற்று
　புண்ய வானே பிரமனும்
நன்மைதரு பதினா யிரம்பேர் தமைக்காத்து
　ரட்சிப்ப வன் செங்கண்மா

ஞூமிவன் மேலதிக மாகவெகு பேர்க்குதவு
நரனே மகா தேவனும்
அன்மட்டு வார்குழலி பாகனே யேகனே
யண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கச)

செயற்கருஞ்செயல்.

நீர்மே னடக்கலா மெட்டியுந் தின்னலா
நெருப்பைநீர் போற் செய்யலாம்
நெடியபெரு வேங்கையைக் கட்டியே தழுவலா
நீளரவி னைப்பூண லாம்
பார்மீது மணலைச் சமைக்கலாஞ் சோறெனப்
பட்சமுட னே யுண்ணலாம்
பாணமொடு குண்டுவில கச்செய்ய லாமரப்
பாவைபே சப் பண்ணலாம்
ஏர்மேவு காடியுங் கடையுற்று வெண்ணெயு
மெடுக்கலாம் புத்தி சற்று
மில்லாத மூடர்த மனத்தைத் திருப்பவே
யெவருக்கு முடியா து காண்
ஆர்மேவு கொன்றைபுனே வேணியா சுரர்பர வு
மமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கரு)

உத்தமராவோர்.

செய்ந்நன்றி மறவாத பேர்களு மொருவர்செய்
 தீமையை மறந்த பேருந்
திரவியந் தரவரினு மொருவர்மனை யாட்டிமேற்
 சித்தம்வை யாத பேருங்
கைகண் டெடுத்தபொருள் கொண்டுபோய்ப் பொருளா
 கையிற் கொடுத்த பேருங் [ளர்
காசினியி லொருவர்செய் தருமங் கெடாதபடி
 காத்தருள்செய் கின்ற பேரும்
பொய்யொன்று நிதிகோடி வரினும் வழக்கழிவு
 புகலாத நிலைகொள் பேரும்
புவிமீது தலைபோகு மென்னினுங் கனவிலும்
 பொய்ம்மையுரை யாத பேரும்
ஐயவிங் கிவரெலாஞ் சற்புருட ரென்றுலகி
 லகமகிழ்வ ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௧௬)

இதுவுமது.

அடைக்கல மெனத்தேடி வருவோர் தமைக்காக்கு
 மவனே மகா புருடனு
மஞ்சாம லெதுவரினு மெதுபோ கினுஞ்சித்த
 மசைவிலான் மகா தீரனுந்
தொடுத்தொன்று சொன்னசொற் றப்பாது செய்கின்ற
 தோன்றலே மகா ராஜனுந்

தூறிக் கலைக்கின்ற பேர்வார்த்தை கேளாத
துரையே மகா மேருவாம்
அடுக்கின்ற பேர்க்குவரு மிடர்தீர்த்தி ரட்சிக்கு
மவனே மகா த்யாகியா
மவரவர் தராதர மறிந்துமரி யாதைசெயு
மவனே மகா வுசிதனும்
அடர்க்கின்ற முத்தலைச் சூலனே லோலனே
யமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கஎ)

ஒன்றிலொன்றில்லாமை.

காமிக்கு முறையில்லை வேசைக்கு நாணில்லை
சயவர்க்கு மேன்மை யில்லை
கன்னமிடு கள்வருக் கிருளில்லை விபசார
கன்னியர்க் காணை யில்லை
தாமெனு மயக்கறுத் தோங்குபெரி யோர்க்குவரு
ஜாதிகுல மென்ப தில்லை
தாக்ஷிண்ய முடையபேர்க் ககலில்லை யெங்குமொரு
சார்பிலார்க் கிடம தில்லை
பூமிக்கு ளீயாத லோபர்க்கு வளமான
புகழென்ப தென்று மில்லை
புலையர்க்கு நிசமில்லை கைப்பொரு ளிலாததோ
புருடருக் கொன்று மில்லை
யாமினி தனக்குநிகர் கந்தரத் திறைவனே
யன்புடைய வருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கரு)

யாக்கைநிலையாமை முதலியவை.

காயமொரு புற்புதம் வாழ்வுமலை சூழ்தருங்
காட்டிலாற் றின்பெருக்காங்
கருணைதரு புதல்வர்கிளை மனைமனைவி யிவையெலாங்
கானல்காட் டும்ப்ர வாகம்
மேயபுஜ பலவலுமை யிளமையழ கிவையெலாம்
வெயின்மஞ்ச ளுயிர் தானுமே
வெட்டவெளி தனில்வைத்த தீபமென வேகருதி
வீண்பொழுது போக் காமலே
நேயமுட னேதெளிந் தன்பொடுன் பாதத்தி
னினைவுவைத் திரு போதிலு
நீர்கொண்டு மலர்கொண்டு பரிவுகொண் டர்ச்சிக்க
நிமலனே யருள்புரிகு வாய்
ஆயுமறி வாளர்பணி பாதனே போதனே
யண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கசு)

திருமங்கை யிருப்பிடம்

நற்பரி முகத்திலே மன்னவ ரிடத்திலே
நாகரிகர் மா மனையிலே
நளினமலர் தன்னிலே கூவிளந் தருவிலே
நறைகொண்ட பைந் துளவிலே

கற்புடையர் வடிவிலே கடலிலே கொடியிலே
 கல்யாண வாயி றனிலே
கடிநக ரிடத்திலே நற்செந்நெல் விளைவிலே
 கதிர்பெறு விளக்க தனிலே
பொற்புடைய சங்கிலே மிக்கோர்கள் வாக்கிலே
 பொய்யாத பேர் பாலிலே
பூந்தடந் தன்னிலே பாற்குடத் திடையிலே
 போதகத் தின் சிரசிலே
அற்பெருங் கோதைமலர் மங்கைவா ழிடமென்ப
 ரண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிணை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௨0)

மூதேவியிருப்பிடம்.

மிதமின்றி யன்னம் புசிப்போ ரிடத்திலும்
 மிகுபாஷை யோ ரிடத்தும்
மெய்யொன் றிலாமலே பொய்பேசி யேதிரியு
 மிக்கபா தக ரிடத்தும்
கதியொன்று மிலர்போல மலினங் கொளும்பழைய
 கந்தையணி வோ ரிடத்துங்
கடினா யெனச்சீறி யெவரையுஞ் சேர்க்காத
 கன்னிவாழ் மனைய கத்தும்
ததிசேர் கடத்திலுங் கர்த்தபத் திடையிலுஞ்
 சார்ந்தவாட் டின் றிரளிலுஞ்
சாம்பிண முகத்திலும் மிவையெலாங் கவலைபுரி
 தௌவைவா ழிட மென்பர்காண்

அதிரூப மலைமங்கை நேசனே மோழைதரு
   மழகனைம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
   ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உக)

துறுதுணமிரண்டினும் பயன்படாமை.

குணமற்ற பேய்முருங் கைத்தழை தழைத்தென்ன
   குட்டநோய் கொண்டு மென்ன
குரைக்கின்ற நாய்மடி சுரந்தென்ன சுரவாது
   கொஞ்சமாய்ப் போகி லென்ன
மணமற்ற செம்முருக் கதுபூத் தலர்ந்தென்ன
   மலராது போகி லென்ன
மதுரமில் லாவுவர்க் கடனீர் கறுத்தென்ன
   மாவெண்மை யாகி லென்ன
உணவற்ற பேய்ச்சுரை படர்ந்தென்ன படரா
   துலர்ந்துதான் போகி லென்ன
வுதவாத பேர்க்குவெகு வாழ்வுவந் தாலென்ன
   வோங்குமிடி வரி லென்னகாண்
அணியுற்ற பைங்கொன்றை மாலிகா பரணனே
   யாதியே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
   ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உஉ)

துறைவுற்றுங் துணங்கெடாமை.

தறிபட்ட சந்தனக் கட்டைபழு தாயினுஞ்
   சார்மணம் பழு தாகுமோ

தக்கடால் சுவறிடக் காய்ச்சினும் மதுகொண்டு
சாரமது ரங் குறையுமோ
நிறைபட்ட கதிர்மணி யழுக்கடைந் தாலுமதி
னீள்குண மழுங்கி விடுமோ
நெருப்பிடை யுருக்கினு மடிக்கினுந் தங்கத்தி
னிறையுமாற் றுக் குறையுமோ
கறைபட்ட பைம்புயன் மறைத்தாலு மதுகொண்டு
கதிர்மதி கனம் போகுமோ
கற்றபெரி யோர்மகிமை யற்பரறி கிலரேனுங்
காசினி தனிற் போகுமோ
அறிவுற்ற பேரொளிட் டகலாத மூர்த்தியே
யையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவளா
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உகூ)

இதற்குதவி செய்வதிதுவெனல்.

வானவர் பிதர்க்கண்முச் சுடர்மூவர் கோள்கட்கும்
வாழ்வுதரு முதவி புவனம்
வளமிக்க புவனந் தனக்குமேன் மேலுதவி
வாழ்வுபெற் றிடு மன்னராம்
தேனமர் நறுந்தொடையல் புனைமன்ன வர்க்குதவி
சேர்ந்தகுடி படை வர்க்கமாஞ்
சேர்குடி படைக்குதவி விளைப்பயிர் பயிர்க்குதவி
சீர்பெற வழங்கு மழையாம்
மேனியிர் மழைக்குதவி மடமாதர் கற்பொன்று
வேந்தர்தந் நீதி யொன்று

வேதிய ரொழுக்கமொன் றிம்மூன்று மேயென்று
 மிக்கபெரி யோருரை செய்வார்
ஆனமர் நெடுங்கொடி யுயர்த்தவெம் மிறைவனே
 யதிபனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௨௪)

இதனைக்கண்டுமகிழ்வ தீதுவெனல்.

தந்தைதாய் மலர்முகங் கண்டுநின் றுலிப்ப
 தவர்தந்த சந்ததிய தாஞ்
சந்த்ரோ தயங்கண்டு பூரிப்ப துயர்வாவி
 தங்குபைங் குமுத மலராம்
புந்திமகிழ் வாயிரவி வருதல்கண் டகமகிழ்வ
 பொங்குதா மரை மலர்களாம்
போதவும் புயல்கண்டு கண்களித் தேநடம்
 புரிவது மயூர வினமாம்
சிந்தைமகிழ் வாயுதவு தாதா வினைக்கண்டு
 சீர்பெறுவ திரவலர் குழாங்
திகழ்நீதி மன்னரைக் கண்டுகளி கூர்வதிச்
 செகமெலா மென்பர் கண்டாய்
அந்தியம் வானனைய செஞ்சடா டவியனே
 யமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௨௫)

அதுவதுவாகாமை.

உள்ளன் பிலாதபேர் தித்திக்க வேபேசி
யுறவாடு முறவு முறவோ
வுபசரித் தன்புடன் பரிமா றிடாதசோ
றுண்டவர்க் கன்ன மாமோ
தள்ளா திருந்துகொண் டொருவர்போய்ப் பார்த்துவரு
தக்கபயிர் பயிராகு மோ
தளகர்த்த னொருவனில் லாமன்முன் சென்றிடுந்
தானையுந் தானை யாமோ
விள்ளாத போகமில் லாதபெண் மேல்வரு
விருப்பமும் விருப்ப மாமோ
வெகுகடன் பட்டபேர் செய்கின்ற சீவனமு
மிக்கசீ வனமாகு மோ
அள்ளா திருங்கருணை யாளனே தேவர்தொழு
மாதியே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௨௬)

நற்குணங்களுக்கிடமாகாதவர்.

வெறிகொண்ட மற்கடம் பேய்கொண்டு கள்ளுண்டு
வெங்காஞ் சொறிப் புதவிலே
வீழ்ந்துதேள் கொட்டிடச் சன்மார்க்க மெள்ளளவு
மேவுமோ மேவாது போல்
குறைகின்ற புத்தியா யதிலற்ப சாதியாய்க்
கூடவே யிளமை யுண்டாய்க்

கொஞ்சமா மதிகார முங்கிடைத் தான்மிக்க
குவலயந் தனி லவர்க்கு
நிறைகின்ற பத்தியுஞ் சீலமும் மேன்மையு
நிதானமும் பெருமையோர்கள் மே
னேசமும் மீசையும் மிவையெலாங் கனவிலும்
நினைவிலும் வராது கண்டாய்
அறைகின்ற சுருதியின் பொருளான வள்ளலே
யண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உஎ)

இதனு லின்னமுறையனுமெனல்.

தன்னுன் முடிக்கவொண் ணுதகா ரியம்வந்து
தான்முடிப் போன் றமையனுந்
தன்றலைக் கிடர்வந்த போதுமீட் டுதவுவோன்
றாய்தந்தை யென்ன லாகும்
ஒன்னர் செயுங்கொடுமை யான்மெலிவு வந்தபோ
துதவுவோ னிட்ட தெய்வம்
புந்திபுத் திகள் சொல்லி மேல்வருங் காரிய
முறைப்பவன் குரு வென்னலாம்
என்னு லும் வருநன்மை தீமைதனை தென்னவே
யெண்ணிவரு வோன் பந்துவா
மிருதய மறிந்துதன் சொற்படி நடக்குமவ
னெவனெனினு மவனே சுதன்
அந்தார முற்பணிபு மெந்தாளு மேபுனையு
மண்ணலே யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உஅ)

அவரவரிடத்து நடக்குமுறை.

மாதா பிதாவினுக் குள்ளன் புடன்கனிவு
மாறுத நல் லொழுக்கம்
மருவுகுரு வானவர்க் கினியவுப சாரமுள
வார்த்தைவழி பா டடக்கம்
காதார் கருங்கண்மனை யாடனக் கோசயன
காலத்தி னய பாஷணங்
கற்றபெரி யோர்முதியர் வருமாது லர்க்கெலாங்
கருணைசே ரருள்வி தானம்
நீதிபெறு மன்னவ ரிடத்ததிக பயவிநய
நெறியுடைய பேர்க் கிங்கிதம்
நேயமுள தமர்தமக் ககமகிழ்வு டன்பரிவு
நேரல ரிடத்தில் வயிரம்
ஆதிமனு நூல்சொலும் வழக்கமி து வாகுமெம
தையனே யருமை மதவேள
னுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உகூ)

துணத்தைவிட்டுக் குற்றத்தைக் கவர்தல்.

துட்டவிக டக்கவியை யாருமே மெச்சுவார்
சொல்லுநற் கவியை மெச்சார்
துர்ச்சனர்க் ககமகிழ்ந் துபசரிப் பார்வருந்
தூயரைத் தள்ளி விடுவார்

இட்டமுள தெய்வந் தனைக்கரு திடார்கறுப்
 பெண்ணிலோ போய்ப் பணிகுவா
ரீன்றதாய் தந்தையைச் சற்றுமதி யார்வேசை
 யெண்ணிலோ காலில் வீழ்வரர்
நட்டலா பங்களுக் குள்ளான பந்துவரி
 னன்றாக வே பேசிடார்
நாளுமொப் பாரியாய் வந்தபுத் துறவுக்கு
 நன்மைபல வே செய்குவார்
அட்டதிசை சூழ்புவியி லோங்குகலி மகிமைகா
 ணத்தனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிலே தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௦)

துணங்காண் துறி.

கற்றோர்க ளென்பதைச் சீலமுள னேசொலுங்
 கனவாக்கி னற் காணலாங்
கற்புளா ரென்பதைப் பார்க்கின்ற பார்வையொடு
 கானடையி னுங் காணலாம்
அற்றோர்க ளென்பதனை யொன்றிலும் வாரா
 வடக்கத்தி னா லறியலா
மறமுளோ ரென்பதைப் பூததயை யென்னுகிலே
 யதுகண்டு தா னறியலாம்
வித்தோங்கு பயிரைக் கிளைத்துவரு துடியினால்
 விளையுமென் றே யறியலாம்
வீரமுடை யோரென்ப தோங்கிவரு தைரிய
 விசேடத்தி னா லறியலாம்

அத்தா குணத்திறற் குலநலந் தெரியலா
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (உக)

கூடிற்பயன்படல்.

செத்தைபல கூடியொரு கயிறாயி னதுகொண்டு
திண்கரியை யுங்கட்ட லாந்
திகழ்ந்தபல துளிகூடி யாறாயின் வாவியொடு
திரளேரி நிறை விக்கலாம்
ஒத்தநுண் பஞ்சுபல சேர்ந்துநூ லாயிடி
னுடுத்திடுங் கலை யாக்கலா
மோங்கிவரு கோலுடன் சீலையுங் கூடினு
லுயர்கவிகை யாக் கொள்ளலாம்
மற்றுமுயர் தண்டுலத் தோடுதவி டுமிகூடின்
மல்குமுளை விளை விக்கலாம்
மனமொத்த நேயமொடு கூடியொரு வர்க்கொருவர்
வாழின்வெகு வெற்றி பெறலாம்
அற்றகனி யைப்பொருத் தரிபிரமர் தேடரிய
வமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூ2)

அதந்தற்த வெற்றியிடம்.

கலைவலா ருக்கதிக சயமதுர வாக்கிலே
காமுகர்க் கதிக சயமோ

கைப்பொருளி லேவரு மருத்துவர்க் கோசயங்
  கைவிசே டந் தன்னிலே
நலமுடைய வேசையர்க் கழகிலே யரசர்க்கு
  நாளும்ரண சூரத்தி லே
நற்றவர்க் கதிகசய மலகுபுகழ் பொறையிலே
  ஞானவே தியர் தமக்கோ
குலமகிமை தன்னிலே வைசியர்க் கோசயங்
  கூறிய துலாக் கோலிலே
குற்றமில் லாதவே ளாளருக் கோசயங்
  குறையாத கொழு முனையிலே
அலைவில்குதி ரைக்குநடை வேகத்தி லதிகசெய
  மாமென்ப ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
  ரறப்பளீ சுர வேதனே. (கக)

ஓர்றில்லாமையாற் பாழ்படல்.

தாம்பூல தாரண மிலாததே வருபூர்ண
  சந்த்ரனிலா முக சூனியந்
சற்சன ரிலாததே வெகுசனஞ் சேர்ந்துவாழ்
  தரும்பெரிய நகர் சூனியம்
மேம்பா டிலாதமன் னவர்கள்வந் தாள்வதே
  மிக்கதே சச் சூனியம்
மிக்கசற் புத்திர னிலாததே னலமான
  வீடுசேர் க்ரக சூனியம்

சோம்பாத தலைவரில் லாததே வளமுடன்
  சொல்லுயர் சபா சூனியந்
தொல்லுலகி லனைவர்க்கு மாசிதிய மில்லதே
  சுத்தசூ னியமென்பர் காண்
ஆம்பல்வத னத்தனைக் குசனைபீன் றருள்செய்த
  வத்தனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
  ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௪)

மூடர் தாரதம்மியம்.

பெண்புத்தி கேட்கின்ற மூடருந் தந்தைதாய்
  பிழைபுறஞ் சொலு மூடரும்
பெரியோர்கள் சபையிலே முகடேறி வந்தது
  பிதற்றிடும் பெரு மூடரும்
பண்புற்ற சுற்றஞ் சிரிக்கவே யிழிவான
  பழிதொழில்செய் திடு மூடரும்
பற்றற்ற பேர்க்குமுன் பிணைநின்று பின்புபோய்ப்
  பரதவித் திடு மூடரும்
கண்கெட்ட மாடென்ன வோடியிர வலர்மீது
  காய்ந்துவீழ்ந் திடு மூடருங்
கற்றறி விலாமுழு மூடருக் கிவரெலாங்
  காண்மூட ரரை மூடர்காண்
அண்கற்ற நாவலர்க் காகவே தூதுபோ
  மையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
  ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௫)

இதற் கிது வேண்டு மெனல்.

தனக்குவெகு புத்தியுண் டாகினும் வேறொருவர்
 தம்புத்தி கேட்க வேண்டுந்
தா னதிக சூரனே யாகினுங் கூடவே
 தளசே கரங்கள் வேண்டும்
கனக்கின்ற வித்துவா னாகினுந் தன்னினுங்
 கற்றோரை நத்த வேண்டுங்
காசினியை யொருகுடையி லாண்டாலும் வாசலிற்
 கருத்துள்ள மந்த்ரி வேண்டும்
தொனிக்கின்ற சங்கீத சாமர்த்திய னாகிலுஞ்
 சுதிகூட்ட வொருவன் வேண்டுஞ்
சுடர்விளக் காயினு நன்றாய் விளக்கிடத்
 தூண்டுகோ லொன்று வேண்டும்
அனற்கண்ண னேபடிக சங்கநிகர் வண்ணனே
 யையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௬)

வறுமையின் கொடுமை.

மேலான சாதியி லுதித்தாலு மதிலென்ன
 வெகுவித்தை கற்று மென்ன
மிக்கவதி ரூபமொடு சற்குண மிருந்தென்ன
 மிகுமானி யாகி லென்ன
பாலான மொழியுடைய னாயென்ன வாசார
 பரனா யிருந்து மென்ன

பார்மீது வீரமோடு ஞானவா னென்ன
பாக்கிய மிலாத போது
வாலாய மாப்பெற்ற தாயுஞ் சலித்திடுவள்
வந்தசுற் றமு மிகழுமே
மரியாதை யில்லாம லனைவரும் பேசுவார்
மனைவியுந் தூறு சொல்வாள்
ஆலால முண்டகனி வாயனே நேயனே
யனகனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௭)

ஈனத்துவம்.

இரப்பவன் புவிமீதி லீனனவ னுக்கில்லை
யென்னுமவ னவனி லீன
னீகின்ற பேர்தம்மை யீயாம லேகலைத்
திடுமூட னவனி லீனன்
உரைக்கின்ற பேச்சிலே பலனுண் டெனக்காட்டி
யுதவிடா னவனி லீன
னுதவவே வாக்குரைத் தில்லையென் றேசொலு
முலுத்தனே வவனி லீனன்
பரக்கின்ற யாசகர்க் காசைவார்த் தைகள்சொலிப்
பலகா லலைந்து திரியப்
பண்ணியே யில்லையென் றிடுகொடிய பாவியே
பாரிலெல் லோர்க்கு மீனன்
அரக்கிதழ்க் குமுதவா யுமைநேச னேயெளிய
ரமுதனே யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினிமினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௯)

மறைப்பனவும் வெளிப்படுந்துவளவும்.

சென்மித்த வருடமும் முண்டான வத்தமுந்
தீதில்கிர கச் சாரமுந்
தின்றுவரு மௌடதமு மேலான தேசிகன்
செப்பிய மகா மந்த்ரமும்
புன்மையவ மானமுந் தானமும் பைம்பொனணி
புனையுமட வார் கலவியும்
புகழ்மேவு மானமும் மினைவயொன்ப துந்தமது
புத்திக்கு ளே வைப்பதே
தன்மமென் றுரைசெய்வ ரொன்னுர் கருத்தையுந்
தன்பிணியை யும் பசியையும்
தான்செய்த பாவமும் மினைவயெலாம் வேறொருவர்
தஞ்செவியில் வைப்ப தியல்பாம்
அன்மருவு கண்டனே மூன்றுலகு மீன்றவுமை
யன்பனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிமினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௰)

தேவர்கள் காலவளவை.

சதுரயுக மோரிரண் டாயிரம் பிற்படிற்
சதுமுகற் கொரு தினமதாஞ்
சாற்றுமித் தினமொன்றி லேயிந்த்ர பட்டங்க
டாமுமீ ரேழ் சென்றிடும்

மதிமலியு மித்தொகையி னயனாயு ளூறுபோய்
  மாண்டபோ தொரு கற்பமாம்
மாறிவரு கற்பமொரு கோடிசென் றுநெடிய
  மாறனக் கோர் தினமதாம்
துதிபரவு மித்தொகையி லொருகோடி கெடியமா
  றோன்றியே போய் மறைந்தா
றேகையோர் பாகனே நீகைத் தணிமுடி
  துளக்கிடுங் கால மென்பார்
அதிகமுள பலதேவர் தேவனே தேவர்கட்
  கரசனே யருணை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
  ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௪0)

தூய்மையிடமும் தூய்மை செய்வனவும்.

வாம்பரி தனக்கதிக புனிதமுக மதனிலே
  மறையவர்க் குயர் புனிதமோ
மலரடியி லேப்புனித மொளிகொள்கண் ணுடிக்கு
  மாசின்முற் புற மதனிலே
மேம்படும் பசுவினுக் குப்பிற் புறத்திலே
  மிக்கமட மாத ருக்கோ
மேனியெல் லாம்புனித மாகுமா சௌசமொடு
  மேவு வனிதையர் தமக்கும்
தாம்பிரம தற்குமிகு வெள்ளிவெண் கலமயங்
  தங்கமீ யங் தமக்குங்
தரும்புனிதம் வருபெருக் கொடுபுளி சுணஞ்சாம்பல்
  சாருமண் டாது சாணம்

ஆம்புனிதமிவையென்பர் மாமேரு வில்லியே
யனகனே யருணை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௧)

அடங்காதவற்றை யடக்குமுபாயம்.

கொடியபொலி யெருதையிரு மூக்கிலுங் கயிறென்று
கோர்த்துவச விர்த்தி கொள்வார்
குவலயந் தனின்மதக் களிறதனை யங்குசங்
கொண்டுவச விர்த்தி கொள்வார்
படியில்விட வரவைமந் திரதந் திரத்தினாற்
பற்றிவச விர்த்தி கொள்வார்
பாய்பரியை நெடியசவு வாளபாது கொடுநடை
பழக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
விடமுடைய துட்டரைச் சோர்பந்து கைக்கொண்டு
வீசிவச விர்த்தி கொள்வார்
மிக்பெரி யோர்களுங் கோபத்தை யறிவால்
விலக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
அடியவர் துதிக்கவரு செந்தா மரைப்பதத்
தையனே யருணை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௩௨)

ஒளியி னுயர்வு.

செழுமணிக் கொடியதன் மட்டிலே யகிலமோ
செய்யகச் சோத மெனவே

செப்பிடுங் கிருமிக்கு மிச்சமொளி யதனினுந்
தீபத்தி னொளி யதிகமாம்
பழுதிலாத் தீவர்த்தி தீபத்தி னதிகமாம்
பகல்வர்த்தி யதி லதிகமாம்
பாரமத் தாப்பினொளி யதிலதிக மதினுமோ
பனிமதிக் கொளி யதிகமாம்
விழைவுதரு பரிதிக்கு மனுநீதி மன்னர்க்கும்
வீரவித ரணிக ருக்கும்
மிக்கவொளி திசைதொறும் போய்விளங்கிடு மென்ன
விரகுளோ ருரை செய்குவார்
அழல்விழிகொ டெரிசெய்து மதனவே டனைவென்ற
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௪௫)

துணங்குற்றமாதல்.

வான்மதியை நோக்கிடிற் சோரர்கா முகருக்கு
மாருத வல் விடமதாம்
மகிழ்நன் றனைக்காணி லிதமிலா விபசரிய
மாதருக் கோ விடமதாம்
மேன்மைதரு நற்சுவை பதார்த்தமுஞ் சுரரோக
மிக்கபேர்க் கதிக விடமாம்
வித்தியா திபர்தமைக் கண்டபோ ததிலோப
வீணர்க் கெலாம் விடமதாம்
ஈனமிகு புன்கவிவ லோர்க்கதிக சபைகாணி
லேலாத கொடிய விடமா

மேற்றமில் லாதபடு பாவிகட் கறமென்னி
லெந்நாளு மதிக விடமாம்
ஆனதவ யோகியர்க ளிதயதா மரையுறையு
மன்னலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௪௪)

உயர்வன்றித் தாழ்வும் சிறக்குமிடம்.

வெகுமான மாகிலு மவமான மாகிலும்
மேன்மையோர் செய்யி லழகாம்
விரகமே யாகிலுஞ் சரசமே யாகிலும்
விழைமங்கை செய்யி லழகாம்
தருதாழ்வு வாழ்வுவெகு தருமங்களைச் செய்து
சாரிலோ பேரழக தாஞ்
சரீரத்தி லோரூன மானமெது வாகிலுஞ்
சமர்செய்து வரிலழக தாம்
நகமேவு மதகரியி லேறினுந் தவறினு
நாளுமது வோரழக தாம்
காய்மீதி லேறினும் வீழினுங் கண்டபேர்
நகைசெய்தழ கன்றென்பர்காண்
அகமாயு நற்றவர்க் கருள்புரியு மையனே
யாதியே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௪௫)

நல்வினைசெய்தோர்.

சரணெனக் காத்தவன் மெய்யினால் வென்றவன்
றனமினை யாதுதவி னோன்

றந்தைசொன் மருதவன் முன்னவற் கானவன்
  றூய்ப்பழி துடைத்த நெடியோன்
வருயிர்க் குதவினேன் றெய்வமே துணையென்று
  மைந்தன்மனை வியை வதைத்தோன்
மாறான தந்தையைத் தமையனைப் பிழைகண்டு
  மாய்த்துலகின் மகிமை பெற்றேன்
கருதரிய சிபியரிச் சந்திரன் மாபலி
  கணிச்சியோன் சுமுத்திரை சுதன்
கருடன் பகீரத னுடன்சிறுத் தொண்டனொடு
  தானவன் பிரக லாதன்
அரியவல் விபீஷணன் னெனுமகா புருடரா
  மத்தனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
  ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுசு)

தீவினைசெய்தோர்.

வாயிகழ்வு பேசிமிகு வாழ்விழந் தோன்சிவனை
  வைதுதன் றலை போயினேன்
மற்றொருவர் தாரத்தி லிச்சைவைத் துடலெலா
  மாறாத வடுவாயி னேன்
தாயத்தி னோர்க்குள்ள பங்கைக் கொடாமலே
  சம்பத் திழந்து மாய்ந்தோன்
றக்கபெரி யோர்தமை வணங்கா மதத்தினாற்
  றந்திவடி வாயலைந் தோன்
மாயனைச் சபையதனி னிந்தனைசெய் தொளிசொணவ
  மணிமுடி துணிந்து மாய்ந்தோன்

வருநகுட னெடுத்தக்க னயிராவ தன்குருடன்
மகன்வழுதி சிசு பாலனும்
ஆயுமறி வாளரொடு தேவர்பணி தாளனே
யவனிபுக ழருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௭)

நன்னகர்.

வாவிபல கூபமுட னாறருகு சேர்வதாய்
மலைகாத வழியி லுளதாய்
வாழைகமு கொடுதெங்கு டயிராவ தாய்ச்செந்நெல்
வயல்கள்வாய்க் கால்க ளுளதாய்
காவிகம லங்குவளை சேரேரி யுள்ளதாய்க்
கனவர்த்த கர்கண் மறைவலோர்
காணரிய பலகுடிக ணிறைவுள்ள தாய்நல்ல
காவல னிருக்கை யுளதாய்த்
தேவரா லயமாடல் பாடலணி மாளிகை
சிறக்கவுள தாய்ச் சற்சனர்
சேருமிட மாகுமோ ரூர்கிடைத் ததிலதிக
சீவனமு மே கிடைத்தால்
ஆவலொ டிருந்திடுவ தேசொர்க்க வாசமென்
றறையலா யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௮)

தீநகர்.

ஈனசா திகள்குடி யிருப்பதாய் முள்வேலி
யில்லில்லி னுக்கு முளதா

யிணைமுலை திறந்துதன் தலைவிரித் திடுமாத
 ரெங்குநட மாட்ட முளதாய்க்
கானமொரு பக்கமாய் மலையோர மாய்முறைக்
 காய்ச்ச றப்பாத விடமாய்க்
கள்ளர்பய மாய்நெடிய கயிறிட் டிறைக்கின்ற
 கற்கேணி நீருண்ப தாய்
மானமில் லாக்கொடிய துர்ச்சனர் தமக்கேற்ற
 மணியமொன் றுண்டான தாய்
மாநிலத் தோர்தல மிருந்ததனில் வெகுவாழ்வு
 வாழ்வதிலு மருநரகிலே
ஆனநெடு நாள்கிடந் தமிழ்தலே சுகமாகு
 மமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௪௬)

மூழக்குநாள்.

வருமாதி வாரந் தலைக்கெண்ணெ யாகாது
 வடிவமிகு மழகு போகும்
வளர்திங்க ளுக்கதிக பொருள்சேரு மங்கார
 வாரந் தனக் கிடர்வரும்
திருமேவு புதனுக்கு மிகுபுத்தி வந்திடுஞ்
 செம்பொனுக் குய ரறிவுபோந்
தேடிய பொருட்சேத மாம்வெள்ளி சனியெண்ணெய்ச்
 செல்வமுண் டாயு ளுண்டாம்
பரிகார முளதாதி வாரந் தனக்கலரி
 பௌமனுக் கான செழுமண்

பச்சறுகு பொன்வம் காமெருத் தூளொளிப்
பார்க்கவற் காகு மெனவே
அரிதா வறிந்தபே ரெண்ணெய்சேர்த் தேழுழுக்
காடுவா ரருமை மகவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௫0)

மருத்துவன்.

தாதுப பரீக்ஷைவரு காலமீத சத்தொடு
சரீரலட் சண மறிந்து
தன்வந்த்ரி கும்பமுனி தேரர்கொங் கணர்சித்தர்
தமதுவா கட மறிந்து
பேதப் பெருங்குளிகை சுத்திவகை மாத்திரைப்
பிரயோக மோடு பஸ்மம்
பிழையாது மண்டூர செந்தூர லட்சணம்
பேர்பெறுங் குணவாக டம்
சோதித்து மூலிகா விதங்கண் டுங்கண்டு
தூயதை லம்லேகி யஞ்
சொல்பக்கு வங்கண்டு வருரோக மின்னையந்
தோற்றியே யமிர்த கரமாய்
ஆதிப் பெருங்கேள்வி யுடையனு யுயர்வேத
னுகுமெம தருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௫௪)

உண்மையுணர்கறி.

சோதிடம் பொய்யாது மெய்யென்ப தறிவரிய
சூழ்கிரக ணஞ்சாட்சி யாஞ்

சொற்பெரிய வாகடம் நிசமென்கை பேதிதரு
 தூயமாத் திரைசாட்சி யாம்
ஆதியிற் செய்ததவ முண்டில்லை யென்பதற்
 காளடிமை யேசாட்சி யா
மரிதேவ தேவனென் பதையறிய முதநூ
 லரிச்சுவடி யேசாட்சி யாம்
நாதனே மாதேவ னென்பதற் கோருத்ர
 நமகசம கஞ்சாட்சி யாம்
காயேனை ரட்சிப்ப துன்பார மரியயன்
 ளுனுமர்ச் சனைசெய் சரணத்
தாதிநா யசமிக்க வேதநா யகனை
 வண்ணமலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௫௨)

பிறவித்துணமாறமை.

கலங்காத சித்தமுஞ் செல்வமுஞ் ஞானமுங்
 கல்வியுங் கருணை விளைவுங்
கருதரிய வடிவமும் போகமுந் தியாகமுங்
 கனரூப முளமங்கை யும்
அலங்காத வீரமும் பொறுமையுந் தந்திரமு
 மாண்மையு மமுத மொழியு
மானவிச் செயலெல்லாஞ் சனனவா சனையினு
 லாகிவரு மன்றி நிலமேல்
நலஞ்சேரு மொருவனைப் பார்த்ததை பெறக்கருதி
 னண்ணுமோ ரஸ்தாளி தன்

ணற்சுவை தனக்குவர வேம்புதவ மேநெடிது
நாள்செயினும் வாராது காண்
அலங்கார மாகமலர் கொன்றைமா லிகைசூடு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே (௫௩)

ஊழ் வலி.

கடலள வுரைத்திடுவ ரரிபிரம ருருவமுங்
காணும் படிக்குரை செய்வார்
காசினியி னளவுபிர மாணமது சொல்லுவார்
காயத்தி னிலைமை யறிவார்
விடலரிய சீவநிலை காட்டுவார் மூச்சையும்
விடாமற் றடுத் தடக்கி
மேன்மேலும் யோகசா தனைவிளைப் பாரொட்டி
விண்மீதி னுந்தாவு வார்
தொடலரிய பிரமநிலை காட்டுவா ரெண்வகைத்
தொகையான சித்தி யறிவார்
சூழ்வினை வரும்பொழுது சிக்கியுழல் வாரது
துடைக்கவொரு நான்முகற்கும்
அடைவல வெனத்தெரிந் தளவில்பல நூல்சொல்லு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௫௪)

ஒப்புயர் வில்லாமை.

வேதியர்க் கதிகமாஞ் சாதியுங் கனகமக
மேருவுக் கதிக மலையும்

வெண்டிரை கொழித்துவரு கங்கா நதிக்கதிக
மேதினியி லோடு நதியும்
சோதிதரு மாதவர்க் கதிகமாங் காந்தியுஞ்
சூழ்கனற் கதிக சுசியுந்
தூயதாய் தந்தைக்கு மேலான தெய்வமுஞ்
சுருதிக் குயர்ந்த கலையும்
ஆதிவட மொழிதனக் கதிகமா மொழியுநுக
ரன்னதா னந்தனிலு மோ
ரதிகதா னமுமில்லை யென்றுபல நூலெலா
மாராய்ந்த பேருரைசெய் வார்
ஆதவன் பிரமன்விண் ணவர்முனிவர் பரவவரு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (ருரு)

வீண்செயல்.

வேட்டகஞ் சேர்வோரும் வீணரோ வீணரை
விரும்புவோ ரவரின் வீணர்
விருந்துகண் டில்லா டனக்கஞ்சி யோடிமறை
விரகிலோ ரவரின் வீணர்
நாட்டந் தருங்கல்வி யில்லோரும் வீணரோ
நாடியவர் மேற்கவி சொல்வார்
நானிலந் தனில்வீண ரவரினும் வீணரோ
நரரைச் சுமக்கு மெளியோர்
தேட்டறிவி லாதபெரு வீணரோ யவரினுஞ்
சேரொரு வரத்து மின்றிச்

செலவுசெய் வோரதிக வீணராம் வீணனைத்
  திரியுமெளி யேனை யாட்கொண்
டாட்டஞ் செயும்பதாம் புயமுடியின் மேல்வைத்த
  வமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
  ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௫௬)

உதவியின்றிக் கெடுவன.

மூப்பொருவ ரில்லாத குமரிகுடி வாழ்க்கையும்
  மூதர ணிலாத நகரும்
மொழியும்வெகு நாயகஞ் சேரிடமும் வருமெதுகை
  மோனையில் லாத கவியும்
காப்பமைவி லாததோர் நந்தவன மும்நல்ல
  கரையிலா நிறை யேரியுங்
கசடறக் கற்காத வித்தையு முபதேச
  காரண மிலாத தெளிவும்
கோப்புள வினோதமுடை யோரருகு புகழாத
  கோதையர்செய் கூத்தாட்ட முங்
குளிர்புன னிறைந்துவரு மாற்றோர மதினின்று
  கோடியர்ந் தோங்கு தருவும்
ஆப்பதில் லாததே ரிவ்வெலா மொன்றுக்கு
  மையமே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
  ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௫௭)

இவையே போதுமெனல்.

பொய்யாத வாய்மையுஞ் சீலமுஞ் சார்ந்துளோர்
  பூவலஞ் செயவேண்டு மோ

பொல்லாத கொலைகளவி லாதநன் னெறியுளோர்
புகழறஞ் செயவேண்டு மோ
நையாத காமத்தை லோபத்தை விட்டபேர்
நல்லறஞ் செயவேண்டு மோ
நன்மனே சுத்தியுண் டானபேர் மேலுமொரு
நதிபடிந் திடவேண்டு மோ
மெய்யாகி னடியரைப் பரவுவோ ருன்பதம்
விரும்பிவழி படவேண்டு மோ
வேதியர் தமைப்பூசை பண்ணுவோர் வானவரை
வேண்டியர்ச் சனை செய்வரோ
ஐயாறு டன்கமலை சோணசை லந்தில்லை
யதிபனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (ருஅ)

அரிய ராவோர்.

பதின்மரி லொருத்தர்சபை மெச்சிடப் பேசுவோர்
பாடுவோர் நூற்றி லொருவர்
பார்மீதி லாயிரத் தொருவர்விதி தப்பாது
பாடிப்ர சங்க மிடுவோர்
இதனருமை யறிகுவோர் பதினா யிரத்தொருவ
ரிதையறிந் திதய மகிழ்வா
ரிங்கின்ற பேர்புவியி லேயருமை யாகவே
யிலட்சத்தி லேயொருவ ராம்
துதிபெருக வருமூன்று காலமு மறிந்தமெய்த்
தூயர் கோடியி லொருவராந்

தொல்லுலகு புகழ்காசி யேகாம் பரங்கைலை
சூழுமவி ளுசி பேரூர்
அதிகமுள வெண்காடு செங்காடு காளத்தி
யத்தனை யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௫௯)

கற்பு மேம்பாடு.

தன்கணவ னுருவமாய்த் தற்புணர வந்தோன்
றனக்கிணங் காத நிறையா
டழற்கதி ரெழாமலும் பொழுதுவிடி யாமலுஞ்
சாபங் கொடுத்த செயலாள்
மன்னிவள ரழன்மூழ்கி யுலகறிய வேதனது
மகிழ்நனைச் சேர்ந்த பரிவாள்
மைந்தனைச் சுடவந்த விறைவன் றடிக்கவடி
வாண்மாலை யான கனிவாள்
நன்னதி படிந்திடுவ தென்னவா ரழன்மூழ்கி
நாயகனை மேவு தயவா
ளனிலம் புகழ்சாலி பேர்பெறு நாளாயினி
நளினமலர் மேல்வை தேகி
அன்னமென வருசந்த்ர மதிதுரோ பதியென்ப
ராதியே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬0)

கோடி யுடுக்குநாள்.

கறைபடா தொளிசேரு மாதிவா ரந்தனிற்
கட்டலாம் புதிய சீலை

கலைமதிக் காகாது பலகாலு மழையினிற்
  கடிதுநனை வுற் றெழிதரும்
குறைபடா திடர்வரும் வீரியம் போமரிய
  குருதிவா ரந்த ணக்குக்
கொஞ்சநா ளிற்கிழியும் வெற்றிபோம் புர்தியிற்
  குருவார மதிலணிந் தால்
மறைபடா தழகுண்டு மேன்மேலு நல்லாடை
  வருமினிய சுக்கி ரற்கோ
வாழ்வுண்டு திருவுண்டு பொல்லாத சனியற்கு
  வாழ்வுபோ மரண முண்டாம்
அறைகின்ற வேதாகமத்தின்வடி வாய்விளங்
  கமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
  ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுக)

சகுனம்.

சொல்லரிய கருடன்வா னரமரவ மூஞ்சூறு
  சூகரங் கீரி கலைமான்
றுய்யபா ரத்வாச மட்டையெலி புன்கூகை
  சொற்பெருக மருவு மார்ந்தை
வெல்லரிய கரடிகாட் டான்பூனை புலிமேல்
  விளங்குமிரு நாவு டும்பு
மிகவுமாசெ யிவையெலாம் வலமிருந் திடமாகில்
  வெற்றியுண் டதிக நலமாம்
ஒல்லையின் வழிப்பயண மாகுவர் தலைதாக்க
  லொருதுடை யிருத்தல் பற்ற

லொருதும்ம லாணையிட லிருமல்போ கேலென்ன
வுபசுருதி சொல்லிவை யெலாம்
அல்லறரு நல்லவல வென்பர்முதி யோர்பரவு
மமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுஉ)

இதுவுமது.

நரிமயில் பசுங்கிள்ளை கோழிகொக் கொடுகாக்கை
நாவிசிச் சிலியோந்தி தான்
ஞாயான் கடுத்தவாய்ச் செம்போத் துடன்மேதி
நாடரிய சுரபி மறையோர்
வரியுழுவை முயலிவை யனைத்தும்வல மாயிடின்
வழிப்பயண மாகை நன்று
மற்றுமிவை யன்றியே குதிரையனு மானித்தல்
வாய்ச்சொல்வா வாவென் றிடல்
தருவளை தொனித்திடுதல் கொம்புகிடு முடிமுரசு
தப்பட்டை யொலிவல் வேட்டுத்
தணிமணி முழக்கெழுத லிவையெலா மூர்வழி
தனக்கேக நன்மை யென்பார்
அருணகிர ணோதயத் தருணபா னுவையனைய
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுங)

இதுவுமது.

தலைவிரித் தெதிர்வருத லொற்றைப் பிராமணன்
றவசிசன் னுசி தட்டான்

றணமிலா வெறுமார்பி மூக்கறைபுல் விறகுதலை
தட்டைமுடி மொட்டைத் தலை
கல்ன்கழி மடந்தையர் குசக்கலஞ் செக்கான்
கதித்ததில தைல மிவைகள்
காணவெதிர் வரவொணு நீர்க்குட மொருக்கூடை
கனிபுலா லுபய மறையோர்
நலமிகு சுமங்கலை கிழங்குரு தகமங்கை
நாளும்வண் ணனழுக் கும்
நசைபெருகு பாற்கலச மணிவளையன் மலரிவைக
ளுடியெதிர் வர நன்மையாம்
அலைகொண்ட கங்கைபுனை வேணியாய் பரசணியு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுச)

உணவில் விலக்கு.

வகவிலைக் குக்கொளும் பாலசப் பால்வருங்
காராக் கரந்த வெண்பால்
காளான் முருங்கைசுரை கொம்மட்டி பழஞ்சோறு
காந்திக் கரிந்த சோறு
செவ்வையில் சிறுக்கீரை பீர்க்கத்தி வெள்ளுப்பு
தென்னைவெல் லமலா வகஞ்
சீரிலா வெள்ளுள்ளி யீருள்ளி யிங்குவொடு
சிறப்பில்வெண் கத்தரிக் காய்
எவ்வமில் சிவன்கோயி னிர்மாலி யங்கிரண
மிலகுசுட ரில்லாத வூ

ணிவையெலாஞ் சீலமுடை யோர்களுக் காகா
வெனப்பழைய நூலுரை செயும்
ஐவகைப் புலன்வென்ற முனிவர்விண் ணவர்போற்று
மமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுரு)

நற்பொருளிற் குற்றம்.

பேரான கங்கா நதிக்குமதன் மேல்வரும்
பேனமே தோஷ மாகும்
பெருகிவளர் வெண்மதிக் குள்ளுட் களங்கமே
பெரிதான தோஷ மாகும்
சீரான்த போனதற் கொருவர்மேல் வருகின்ற
சீற்றமே தோஷ மாகுந்
தீதின்முடி மன்னவர் விசாரித் திடாதொன்று
செய்வதவர் மேற்றோஷமாம்
தாராள மாமிகத் தந்துளோர் தாராமை
தானிரப் போர்தோஷ மாஞ்
சாரமுள நற்கருப் பஞ்சாறு கைப்பதவர்
தாலஞ்செய் தோஷ மாகும்
ஆராயு மொருநான் மறைக்குமெட் டாதொளிரு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுசா)

மனைக்கோல்வதற்கு மாதம்.

சித்திரைத் திங்கடனின் மனைகோல மனைபுகச்
செல்வமுண் டதினு நலமே

சேரும்வை காசிக்கு மேனு ளரன்புரந்
தீயிட்ட தாணி யாகா
வெற்றிகொ ளிராகவன் றேவிசிறை சேர்கடகம்
வீறல்ல வாவணி சுகம்
மேவிடுங் கன்னியிர ணியன்மாண்ட தாகாது
மேன்மையுண் டைப்பசிக் கே
உத்தமங் கார்த்திகைக் காகாது மார்கழியி
லோங்குபா ரதம் வந்தநா
ளுயர்வுண்டு மகரத்தின் மாசிமா தத்தில்விட
மும்பர்கோ னுண்ட தாகா
தத்தநீ மாரனை யெரித்தபங் குனிதானு
மாகுமோ வருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௪௭)

விருந்து வாரம்.

செங்கதிர்க் குறவுபோம் பகைவரும் விருந்தொருவர்
செய்யொணு துண்ணெ ணுது
திங்களுக் குறவுண்டு நன்மையாம் பகைவருஞ்
செவ்வாய் விருந் தருந்தார்
பொங்குபுத னன்மையுண் டுறவாம் விருந்துணைப்
பொன்னவற் கதிக பகையாம்
புகரவற் காகிலோ நெடுநாள் விரோதமாய்ப்
போனவுற வுந்திரும் பும்
மங்குனிகர் சனிவார நல்லதா மிதனினு
மனமொத் திருந்த விடமே

வாலாய மாய்ப்போய் விருந்துண விருந்துதவ
வாய்த்தநா ளென் றறியலாம்
அங்கையில் விளங்கிவளர் துங்கமழு வாளனே
யண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுஅ)

பூப்பு வாரம்.

அருக்கனுக் கதிரோகி யாவணற் சோமனுக்
கானகற் புடைய ளாவா
ளங்கார கற்குவெகு துக்கியா வாள்புந்தி
யளவில்லைங் குழவி பெறுவாள்
திருத்தகு வியாழத்தின் மிக்கசம் பத்தினெடு
சிறுவரைப் பெற்றெடுப் பாள்
சீருடைய பார்க்கவற் கதிபோக வதியுமாந்
திருவுமுண் டாயி ருப்பாள்
கருத்தழிந் தெழில்குன் றி வறுமைகொண் டலேகுவாள்
காரிவா ரத்தி லாகில்
களபமுலை மடமாதர் புட்பவதி யாம்வார
காலபல னென்றுரை செய்வார்
அருத்தியுட னெளியேனை யாட்கொண்ட சோதியே
யண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுகூ)

பூப்பி லக்கினம்.

வறுமைதப் பாதுவரு மேடத்தி லிடபத்தின்
மாறாது விபசாரி யாம்
வாழ்வுண்டு போகமுண் டாகுமிது னங்கடகம்
வலிதினிற் பிறரை யணைவாள்
சிறுமைசெயு மிடிசேர்வண் மிருகேந் திரற்கெனிற்
சீர்பெறுவள் கன்னி யென்னில்
செட்டுடைய துலையெனிற் பிணியான் மெலிந்திடுவ
டேளினுக் குத் தனுசெனில்
நெறிசிதைவள் பூருவத் தபரநெறி யுடையளா
நீண்மகர மான மிலளா
நிறைபோக வதிகும்ப மெனின்மீன மென்னிலோ
நெடியபே ரறி வுடையளாம்
அறிவாளர் மடமாதர் தமையறியி ராசிபல
னதுவென்ப ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எ0)

தீவுங் கடலும்.

நாவலந் தீவினைச் சூழ்கருங் கடலளவு
லட்சம்யோ சனையி தனையே
நாடோறுஞ் சூழ்வதில வந்தீ வதைச்சூழ்த
னற்கழைச் சாற்றின் கடல்
மேவுமிது சூழ்வது குசத்தீ வதைச்சூழ்தன்
மிகுமதுக் கட லதனையே

விழைவொடுஞ் சூழ்தல்கிர வுஞ்சதீ வம்மிதனின்
  மேற்சூழ்த னெய்க் கடலதாம்
பூவிலிது சூழ்தல்சா கத்தீவ மிங்கிதைப்
  போர்ப்பது திருப்பாற் கடல்
போதவது சூழ்தல்சான் மலிதீவ மாந்தயிர்ப்
  புணரியப் பாலு மப்பால்
ஆவலுறு புட்கரத் தீவா மிதைச்சூழ்வ
  தரும்புனற் றருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
  ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எக)

மேலான பொருள்.

சுழிசுத்த மாயிருந் ததிலும் படைக்கான
  துரகமோர் மாணிக்க மாஞ்
சூழ்புவிக் கரசனு யதிலேவி வேகமுள
  துரையுமோர் மாணிக்க மாம்
பழுதற்ற வதிரூப வதியுமாய்க் கற்புடைய
  பாவையோர் மாணிக்க மாம்
பலகலைகள் கற்றறி யடக்கமுள பாவலன்
  பார்க்கிலோர் மாணிக்க மாம்
ஒழிவற்ற செல்வனு யதிலேதி யாகியா
  முசிதனோர் மாணிக்க மா
முத்தம குலத்துதித் ததிலுமோ மெய்ஞ்ஞான
  முடையனோர் மாணிக்க மாம்
அழிவற்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
  கமலனை யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
   ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எ௨)

உண்டி யிலையும் முறையும்.

வாழையிலை புன்னைபுர சுடனற் குருக்கத்தி
   மாப்பலாத் தெங்கு பன்னீர்
மாசிலமு துண்ணலா முண்ணுத வோவரசு
   வனசஞ் செழும் பாடலம்
தாழையிலை யத்தியா லேரண்ட பத்திரஞ்
   சகதேவ மூண் முருக்குச்
சாருமிவை யன்றிவெண் பாலெருக் கிச்சிலை
   தனினுமுண் டிடவொணு தால்
தாழ்விலாச் சிற்றுண்டி நீரடிக் கடிபருகல்
   சாதங்கள் பல வருந்தல்
சற்றுண்டன் மெத்தவு ணித்தனையு மெய்ப்பிணி
   தனக்கிட மெனப் பருகிடார்
ஆழிபுடை சூழுலகில் வேளாளர் குலதிலக
   ஆருமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
   ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எ௩)

கவிஞ்சர் வறுமை.

எழுதப் படிக்கவகை தெரியாத மூடனை
   யிணையிலாச் சேட னென்று
மீவதில் லாதகனை லோபியைச் சபையதனி
   லிணையிலாக் கர்ண னென்றும்

அழகற்ற வெகுகோர ரூபத்தை யுடையோனை
 யதிவடிவ மார னென்று
மாயுத மெடுக்கவுந் தெரியாத பேடிதனை
 யாண்மைமிகு விஜய னென்றும்
முழுவதும் பொய்சொல்லி யலைகின்ற வஞ்சகனை
 மொழியரிச் சந்த்ர னென்றும்
மூதுலகி லிவ்வணஞ் சொல்லியே கவிராஜர்
 முறையின்றி யேற்ப தென்னோ
அழலென வுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனே
 யமலனே யருமை மதவே
ஏனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எச)

கவிஞன்.

தெள்ளமிர்த தாரையென மதுரங் கதித்தபைந்
 தேன்மடை திறந்த தெனவே
செப்புமுத் தமிழினொடு நாற்கவிதை நாற்பொரு
 டெரிந்துரைசெய் திறமை யுடனே
விள்ளரிய காவியத் துட்பொரு ளலங்காரம்
 விரிவிலக் கண விகற்பம்
வேறுமுள தொன்னூல் வழக்குமுல கத்தியல்பு
 மிக்கப்ர பந்த வண்மை
உள்ளவெல் லாமறிந் தலையடங் குங்கடலை
 யொத்ததிக சபைகண்ட போ
தோங்கலை யொலிக்கின்ற கடல்போற்ப்ர சங்கம
 துரைப்பவன் கவிஞ னாகும்

அள்ளிவிட முண்டகனி வாயனே நேயனே
யமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௭௫)

நற்சார்பு.

காணரிய பெரியோர்க டெரிசனம் லபிப்பதே
கண்ணிணைகள் செய்புண் ணியங்
கருணையா யவர்சொன்மொழி கேட்டிட லபிப்பதிரு
காதுசெய் திடுபுண் ணியம்
பேணியவர் புகழையே துதிசெய லபித்திடுதல்
பேசில்வாய் செய்புண் ணியம்
பிழையாம லவர்தமைத் தொழுதிட லபிப்பதுகை
பெரிதுசெய் திடுபுண் ணியம்
வீணெறிசை லாமலவர் பணிவிடை லபிப்பதுதன்
மேனிசெய் திடுபுண் ணியம்
விழைவொடவர் சொற்படி நடந்திட லபிப்பதே
மிக்கபூ ருவபுண் ணியம்
ஆணவ மெனுங்களை களைந்தறி வினைத்தந்த
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௭௬)

பிறந்தநாளோடு வருகிற வாரபலம்.

சென்ம நக்ஷத்திரத் தாதிவா ரம்வரிற்
றீரா தலைச்ச லுண்டாந்

திங்களுக் காகில்வெகு சுகபோச னத்தினொடு
   திருமாதி னருளு முண்டாம்
வன்மைதரு மங்கார வாரம்வந் தாற்சிறிதும்
   வாராது சுகம தென்பார்
மாசில்பல கலைபயில்வர் மேன்மையாம் புந்தியெனும்
   வாரத் துடன் கூடினுல்
நன்மைதரு குருவார மதுசேர்ந்து வரிலாடை
   நன்மையுட னேவந் திடும்
நாரியரு டன்போக மிகவுமுண் டொருவெள்ளி
   நல்லவா ரத்தில் வந்தால்
அன்மருவு பீடையுண் டாமென்பர் சநியனுக்
   கமலனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினிணை தருசதுர கிரிவள
   ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எஎ)

இதனையுடையவர்க் கிதுவில்லையெனல்.

பொன்னுசை யுள்ளவர்க் குறவேது குருவேது
   பொங்குபசி யுள்ள பேர்க்குப்
போதவே சுசியேது ருசியேது மயல்கொண்டு
   பொதுமாதர் விழி வலையிலே
எந்நாளு மலைபவர்க் கச்சமொடு வெட்கமே
   தென்றென்று முறுகல்வி மே
லிச்சையுள பேர்க்கதிக சுகமேது துயிலேது
   வெளிதா யிருந்து கொண்டே
பன்னுளு மலைபவர்க் கிகமேது புகமேது
   பாரிலொரு வர்க் கதிகமே

பண்ணியிடு மூடருக் கறமேது மறமலாற்
பகர்கிரைய மொன்றுளது காண்
அன்ணு வருகரி யுரித்தணியு மெய்யனே
யமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எஅ)

மழைநாட் குறிப்பு.

சித்திரைத் திங்கள்பதின் மூன்றுக்கு மேனல்ல
சீரான பரணி மழையுஞ்
சிதில்வை காசியிற் பூரணை கழித்தபின்
சேருநா லாநாளி னில்
ஒத்துவரு மழையுமவ் வாணியிற் றேய்பிறையி
லோங்குமே காதசி யினி
லொளிர்பரிதி வீழ்பொழுதின் மந்தார மும்மழையு
முண்டா யிருந் தாடியில்
பத்திவரு தேதியைந் தினிலாதி வாரமும்
பகருமா வணிமூல நாள்
பரிதியு மறைந்திடக் கனமழை பொழிந்திடப்
பாரில்வெகு விளைவு முண்டாம்
அத்தனே பைங்குவளை மாலையணி மார்பனு
மண்ணலெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (எகூ)

இருந்து முதவாமை.

சமயத்தி லுதவாத நிதியமேன் மிக்கதுயர்
  சார்பொழுதி லாத கிளையேன்
சபைமுகத் துதவாத கல்வியே னெதிரிவரு
  சமரத்தி லாத படையேன்
விமலனுக் குதவாத பூசையே னாளுமிருள்
  வேளைக்கி லாத சுடரேன்
வெம்பசிக் குதவாத வன்னமே னீடுகுளிர்
  வேளைக்கி லாத கலையேன்
தமதுதளர் வேளைக்கி லாதவோர் மனைவியேன்
  சரசத்தி லாத நகையேன்
சாமரண காலத்தி லுதவாத புதல்வனேன்
  றரணிமீ தென்பர் கண்டாய்
அமரர்க்கு முனிவர்க்கு மொருவர்க்கு மெட்டாத
  வாதியே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
  ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அ०)

மறையோர் சிறப்பு.

ஓராறு தொழிலையுங் கைவிடார் சௌசவிதி
  யொன்றுதப் பாது புரிவா
ருதயாதி யிற்சென்று நீர்படிகு வார்கால
  மொருமூன்றி னுக்கு மறவா
தாராய்ந்து காயத்ரி யதுசெபிப் பார்நாளு
  மதிதிபூ சைகள்பண்ணு வார்

யாகாதி கருமங்கள் மந்த்ரகிரி யாலோப
　மின்றியே செய்து வருவார்
பேராசை கொண்டிடார் வைதிகநன் மார்க்கமே
　பிழையா திருக்கு மறையோர்
பெய்யெனப் பெய்யுமுகி லவர்மகிமை யெவர்களும்
　பேசுதற் கரிதரிது காண்
ஆரார் நெடுஞ்சடில வமலனே யெனையாளு
　மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
　ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அக)

அரசர் சிறப்பு.

மநுநீதி முறைமையும் பரராசர் கொண்டாட
　வருமதிக ரண வீரமும்
வான்விஜய மொடுசரச சாதனவி சேஷமும்
　வாசிமத கரி யேற்றமும்
கனமா மமைச்சரும் பலமான துர்க்கமுங்
　கைகண்ட போர்ப் படைஞருங்
கஜரத பதாதியுந் துரகப்ர வாகமுங்
　காலதே சங்க ளவையும்
இனிதா யறிந்தஸ்தா னபதிக ளொடுசமர்க்
　கிளையாத தள கர்த்தரு
மென்றும்வற் றாததன தானிய சமுத்திரமு
　மேற்றமுள குடி வர்க்கமும்
அனைவோரு மெச்சவிங் கிவையெலா முடையபே
　ரரசரா மருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அ௨)

வைசியர் சிறப்பு.

நீள்கடல் கடந்திடுவர் மலையாள மும்போவர்
நெடிதுதூ ரந் திரிந்து
நினைவுதடு மாறார்கள் சலியார்கள் பொருடேடி
நீணிலத் தரசு புரியும்
வாளுழவ ரைத்தமது கைவசஞ் செய்வார்கள்
வருமிடம் வராத விடமும்
மனதையு மறிந்துதவி யொன்றுநா ளுயிட
வளர்ப்பர்வரு துலை துலைக்கும்
ஆள்விடுவர் மலிவுகுறை வதுவிசா ரித்திடுவ
ரளவில்பற் பல சரக்கு
மமைவுறக் கொள்வர்விற் பார்கணக் கதிலணுவு
மறவிடார் செலவு வரிலோ
ஆளியொத் தேமலையி னளவுங் கொடுத்திடுவ
ரருள்வைசிய ரருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அ௩)

வேளாளர் சிறப்பு.

யசனுசி கருமமுந் தப்பாமல் வேதிய
ரியற்றிடல் லேர்பெறுவ தும்
ராச்யபா ரஞ்செய்து முடிமன்னர் வெற்றிகொண்
டென்றிடல் லேர்பெறுவ தும்

வசனாதி தப்பாது தனதானி யந்தேடி
வசியர்நல் லோர்பெறுவ தும்
மற்றுமுள பேரெலா மிடியென் றிடாததிக
வளமைபெற் றோர்பெறுவ தும்
திசைதோறு முள்ளபல தேவா லயம்பூசை
செய்யநல் லோர்பெறுவ துஞ்
சீர்கொண்ட பைங்குவளை மாலைபுனை வேளாளர்
செய்யுமே ழிப்பெருமை காண்
அசையாது வெள்ளிமலை தனின்மேவி வாழ்கின்ற
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அச)

தானாதிபதி மந்திரி சேனாதிபதிகளி னியல்பு.

தன்னரசர் வலுமையும் பரராச ரெண்ணமுஞ்
சாலமேல் வரு கருமமுந்
தானறிந் ததிபுத்தி யுத்தியுண் டாயினோன்
றானாதி பதியாகு வான்
மன்னவர் மனத்தையுங் காலதே சத்தையும்
வாழ்குடி படைத் திறமையும்
மந்திரா லோசனையு மெல்லா மறிந்தவன்
வளமான மதி மந்திரி
துன்னிய படைக்குணங் கரிபரி பரீக்ஷையே
சூழ்பகைவர் புரி சூழ்ச்சியுந்
தோலாத வெற்றியுந் திடமான சித்தியுள
சூரனே சேனாதி பன்

அன்னையிலு நல்லமலை மங்கைபங் காளனே
யனகனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அரு)

இராயச கருணிகர் சிறப்பு.

வருமோலை யுத்தரத் தெழுதிவரு பொருளினல்
வரவிடுப் போன் மனதையும்
மருவிவரு கருமமுந் தேசகா லத்தையும்
வருகர தலாம லகமாம்
வினைவா யறிந்தரச ரெண்ணிலெண் ணினையள
விடவெழுத வாசிக்க வும்
வெற்றிகொண் டேபெரிய புத்தியுடை யோன்புவியின்
மேன்மைரா யசகார னும்
கருவா யறிந்துதொகை யீராறு நொடியினிற்
கடிதேற் றிடக் குறைக்கக்
கடுகையொரு மலையாக மலையையொரு கடுகுமாக்
காட்டுவோன் கருணிக னும்
அருவாகி யுருவாகி யொளியாகி வெளியாகு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அசா)

கோபத்தின் கொடுமை.

கோபமே பாவங்க ளுக்கெலாந் தாய்தந்தை
கோபமே குடி கெடுக்குங்

கோபமே யொன்றையுங் கூடிவர வொட்டாது
கோபமே துயர் கொடுக்கும்
கோபமே பொல்லாது கோபமே சீர்கேடு
கோபமே யுற வறுக்குங்
கோபமே பழிசெயுங் கோபமே பகையாளி
கோபமே கருணை போக்கும்
கோபமே யீனமாங் கோபமே யெவரையுங்
கூடாம லொருவ னுக்குங்
கோபமே மறலிமுன் கொண்டுபோய்த் தீயநர
கக்குழியி னிற்றள்ளு மால்
ஆபத்தெ லாந்தவிர்த் தென்னையாட் கொண்டருளு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அஎ)

பல் துறை.

தான்புரி தவத்தையுங் கொடையையும் புகழுவோர்
தங்களுக் கவை தழைவுறா
சற்றுமறி வில்லாம லந்தணரை நிந்தனைசெய்
தயவிலோ ராயுள் பெருகார்
மேன்படு நறுங்கலவை மாலைதயிர் பால்புலால்
வீடுநற் செந்நெ லிவைகள்
வேறொருவர் தந்திடினு மநுமொழி யறிந்தபேர்
விலைகொடுத் தேகொள்ளு வார்
தேன்கனி கிழங்குவிற கிலையிவை யனைத்தையுந்
தீண்டரிய நீச ரெனினுந்

சீர்பெற வளிப்பரே லிகழாது கைக்கொள்வர்
 சீலமுடை யோரென்ப ரால்
ஆன்கொடி யுயர்த்தவுமை நேசனே யீசனே
 யண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அஅ)

தத்துவத் திரயம்.

பூதமோ ரைந்துடன் புலனைந்து ஞானம்
 பொருந்துமிந் திரிய மைந்து
பொருவில்கன் மேந்திரிய மைந்துமன மாதியாம்
 புகலரிய கரண நான்கே
ஒதினே ரிவையாத்ம தத்துவ மெனச்சொல்வ
 ருயர்கால நியதி கலையோ
டோங்கிவரு வித்தைரா கம்புருடன் மாயையென்
 றுரைசெய்யு மோரேழுமே
தீதில்வித் யாதத்வ மென்றிடுவ ரிவையலாற்
 றிகழ்சுத்த வித்தை யீசன்
சீர்கொள்சா தாக்கியஞ் சத்திசிவ மைந்துமே
 சிவதத்வ மென் றறைகுவார்
ஆதிவட நீழலிற் சனகாதி யர்க்கருள்செ
 யண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (அகூ)

மன்மதபாணமும் அவற்றின் குணமுதலியவும்.

வனசஞ் செழுஞ்சூத முடனசோ கந்தளவ
மலர்நீல மிவை யைந்துமே
மாரவேள் கணைகளா மிவைசெயுங் குணமுளரி
மனதிலா சையை யெழுப்பும்
வினவிலொண் சூதமலர் மெய்ப்பசலை யுண்டாக்கு
மிகவசோ கந்துயர் செயும்
வீழ்த்திடுங் குளிர்முல்லை நீலமுயிர் போக்கிவிடு
மேவுமிவை செயு மவத்தை
நினைவிலது வேநோக்கம் வேறென்றி லாசையற
நெட்டுயிர்ப் பொடு பிதற்ற
னெஞ்சந் திடுக்கிடுத லனம்வெறுத் திடல்காய்ச்ச
னேர்தன்மௌ னம்புரிகு தல்
அணையவுயி ருண்டில்லை யென்னலீ ரைந்துமா
மத்தனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுo)

மன்மத னுபகரணங்கள்.

வெஞ்சிலை செழுங்கழைவி னரிகரு வண்டின
மேல்விடுக் கணைக ளலராம்
வீசிடுந் தென்றறேர் பைங்கிள்ளை யேபரிகள்
வேழங் கெடாத விருளாம்
வஞ்சியர் பெருஞ்சேனை கைதையுடை வாணெடிய
வண்மைபெறு கடன் முரசமாம்

மகரம் பதாகைவரு கோகிலங் காகளம்
மனதே பெரும் போர்க்களம்
சஞ்சரிகை யிசைபாடல் குமுதநே யன்கவிகை
சாரிரதி யேமனைவி யாந்
தறுகண்மட மாதரிள முலைமகுட மாமல்கு
றவரு திருக்கு மிடமாம்
அஞ்சுகணை மாரவேட் கென்பரெளி யோர்க்கெலா
மமுதமே யருமை மதவே
னுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௬)

பகைகொளத் தகாதவர்.

மன்னவ ரமைச்சர் துர்ச் சனர்கோளர் தூதரொடு
மாறுத மர்ம முடையோர்
வலுவர்கரு ணீகர்மிகு பாகஞ்செய் தன்னமிடு
மடையர்மந் திர வாதியர்
சொன்னமுடை யோர்புலைய ருபதேச மதுசெய்வோர்
சூழ்வயித் தியர் கவிதைகள்
சொற்றிடும் புலவரிவர் பதினைந்து பேரொடுஞ்
சொற்பனந் தனி லாகிலும்
நன்னெறி யறிந்தபேர் பகைசெய் திடார்களிந்
நானிலத் தென்பர் கண்டாய்
நாரியோர் பாகனே வேதாக மப்பரவு
நம்பனே யன்பர் நிதியே
அன்னமூர் பிரமனுங் கண்ணனுங் காணாத
வண்ணலே யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூ௨)

இதாகிதஞ்செய்து பயன்கோள்வன.

சுவைசேர் கரும்பைவெண் பாலைப் பருத்தியைச்
சொல்லுநன் னெல்லை யெள்ளைத்
தூயதெங் கின்கனியை யெண்ணாத துட்டரைத்
தொண்டரைத் தொழு தொழும்பை
நவைதீரு மாறுகண் டித்தே பயன்கொள்வர்
நற்றமிழ்க் கவி வாணரை
நலமிக்க செழுமலரை யோவிய மெனத்நக்க
நயமுள்ள நாரியர் தமைப்
புவிமீதி லுபகார நெஞ்சரைச் சிறுவரைப்
போர்வீர ரைத் தூயரைப்
போதவும் பரிவோ டிதஞ்செய்ய மிருபயன்
புகழ்பெறக் கொள்வர் கண்டாய்
அவமதி தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வள்ளலே
யண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (கூ௩)

தருமம்.

பெறுமில்பெறு வித்தலொடு நாளோலை நாடொறும்
பிள்ளைக ளருந்திடும் பால்
பேசரிய சத்திர மடமா வுரிஞ்சுகல்
பெண்போக நாவிதன் வண்ணன்

மறைமொழிக ளுடிதண் ணீர்தலைக் கெண்ணெய்பசு
வாயினுறை பிணி மடக்கல்
வாவியிறு முயிர்மீட்ட றின்பொரு ளடைக்காய்
வழங்கல்சுண் ணம்பு தவுதல்
சிறையுறு பவர்க்கமுது வெற்றிலங் காத்தல்பொழில்
செய்தன்முன் னூலின் மணங்
திகழ்விலங் கூண்பிச்சை யறுசமய ருக்குண்டி
தேவரா லய மவுஷதம்
அறைதல்கற் போர்க்கன்ன நாலெட்ட றங்களுமு
ளன்னைசெய லருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௪)

இ ல் ல ற ம்.

தந்தைதாய் சற்குருவை யிட்டதெய் வங்களைச்
சன்மார்க்க முள மனைவியைத்
தவறாத சுற்றத்தை யேவாத மக்களைத்
தனைநம்பி வரு வோர்களைச்
சிந்தைமகிழ் வெய்தவே பணிவிடைசெய் வோர்களைத்
தென்புலத் தோர் வறிஞரைத்
தீதிலா வதிதியைப் பரிவுடைய துணைவரைத்
தேனுவைப் பூசுரர் தமைச்
சந்ததஞ் செய்கடனை யொன்றுமிவை பிழையாது
தான்புரிந் திட லில்லறஞ்
சாருநல முடையாராந் துறவறத் தோருமிவர்
தம்முடன் சரியா யிடார்

அந்தரி யுயிர்க்கெலாந் தாய்தணினு நல்லவட்
கன்பனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சூரு)

புராணம்.

தலைமைசேர் பௌடிக மிலிங்கமார்க் கண்டமெழில்
சாரும்வா மன மச்சமே
சைவம் பெறுங்கூர்மம் வருவரா கங்காந்த
சரிதமே பிர மாண்டமும்
நிலைமைசே ரிப்பத்து முயர்சிவ புராணமா
நெடியமால் கதை வைணவம்
நீதிசேர் காருட நார தம் பாகவத
நீடிய புராண நான்காம்
கலைவலர்சொல் பதுமமொடு பிரமகை வத்தமே
கமலா லயன் காதையாம்
கதிரவன் காதையே சூரிய புராணமாங்
கனல்காதை யாக்கி னேயம்
அலைகொண்ட நதியும்வெண் மதியுமறு கும்பனையு
மத்தனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சூசு)

புகழ்ச்சி.

பருகாத வமுதொருவர் பண்ணாத பூஷணம்
பாரின்மறை யாத நிதியம்

பரிதிகண் டலராத நிலவுகண் டுலராத
பண்புடைய பங்கே ருகம்
கருகாத புயல்கலைக ளருகாத திங்கள்வெங்
கானிலுறை யாத சீயங்
கருதரிய விக்குணம னைத்துமுண் டானபேர்
காசினியி லருமை யாகும்
தெரியவுரை செய்யின்மொழி கீர்த்திவரு கல்வியொடு
சீரிதய மீகை வதனந்
திடமான வீரமிவை யென்றறிகு வார்களிச்
செகமெலாங் கொண் டாடவே
அருள்கற்ப தருவென்ன வோங்கிடுந் தானதுரை
யாகுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௬௭)

திருமாலவதாரம்.

சோமுகா சுரனைமுன் வதைத்தமரர் துயர்கெடச்
சுருதிதந் தது மற்சமாஞ்
சுரர்தமக் கமுதீந்த தாமையாம் பாய்போற்
சுருட்டிமா நில மெடுத்தே
போமிரணி யாக்கதனை யுயிருண்ட தேனமாம்
பொல்லாத கனக னுயிரைப்
போக்கியது நரசிங்க முலகளந் தோங்கியது
புனிதவா மன மூர்த்தியாம்
ஏமுறு மிராவணனை வென்றவ னிராகவ
னிரவிகுலம் வே ரறுத்தோ

னேர்பரசி ராமன்வரு கண்ணனொடு பலராம
 னிப்புவி பயந் தவிர்த்தோர்
ஆமினிய கற்கியினி மேல்வருவ திவைபத்து
 மரிவடிவ மருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுஅ)

சிவமூர்த்தி.

பிறைசூடி யுமைநேசன் விடையூர்தி நடமிடும்
 பெரியனுயர் வதுவை வடிவன்
பிச்சாட னன்காம தகனன்மற லியைவென்ற
 பெம்மான் புரந் தகித்தோன்
மறமலி சலந்தரனை மாய்த்தவன் பிரமன்முடி
 வெளவினோன் வீரே சுரன்
மருவுநர சிங்கத்தை வென்றவர னுமைபாகன்
 வனசரன் கங்கா ளனே
விறன்மேவு சண்டேச ரக்ஷகன் கடுமார்ந்தி
 மிக்கசக் கர முதவினோன்
விநாயகற் கருள்செய்தோன் குசனுமை யுடன்கூடி
 மினிரேக பாதன் சுகன்
அறிவரிய தக்ஷிணா மூர்த்தியொ டிலிங்கமா
 மையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளீ சுர தேவனே. (சுசு)

கவி வணக்கம்.

மலரிதழி பைங்குவளை மென்முல்லை மல்லிகை
மருக்கொழுந் துயர் கூவிளம்
மற்றுமுள வாசமலர் பத்திரஞ் சிலசூடி
மணிமுடி தனிற் பொறுத்தே
சில்லெருக் கொடுவனத் துட்பூளை பச்சறுகு
செம்முள்ளி மலர் சூடவே
சித்தம்வைத் திடவுமங் கீகரித் திடுமெகா
தேவ தேவா தெரிந்தே
கலைவல் ருரைக்குநன் கவியொடம் பலவாண
கவிராய னுகு மென்புன்
கவியையுஞ் சூடியே மனமகிழ்ந் திடுவதுன்
கடனுகு மடனுக மும்
அலைபெருகு கங்கையுஞ் செழுமதிய மும்புனையு
மமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிலே தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளீ சுர தேவனே. (௧00)

அறப்பளீசுரசதகம்

முற்றிற்று.

புத்தக விளம்பரம்.

திருவிளையாடற்புராணம் செய்யுள்புட்நோட்டுடன்	2	0	0
விஷ்ணுதலமான்மியவசனச் சுருக்கம்	0	8	0
திருமந்திரம்மூவாயிரம்	1	8	0
சிவதலமான்மியவசனச்சுருக்கம்	0	12	0
சுப்பிரமணியபண்டிதர்ஜீவரக்ஷாமிர்தம்	4	0	0
பஞ்சதசப்பிரகரணம்	1	0	0
ஞானப்பிரகாசதீபிகை அண்டபிண்ட பஞ்சீகரணபடத்துடன்	1	0	0
சானந்தகணேசர்புராணம்	0	12	0
வள்ளலார்சாத்திரம்	1	8	0
குமாரதேவர்சாத்திரம்	0	10	0
பகவற்கீதைவசனம் (தஞ்சைபதிப்பு)	1	4	0
பெரிசுசின்னசாமிதாஸ்கீர்த்தனை	0	12	0
திருவாதவூர்ப்புராணம்யாழ்ப்பாணபதிப்	1	0	0
சப்தரிஷிவாக்கியம்-5500 பாடல்	4	0	0
நந்தனார்சரித்திரகீர்த்தனை லெத்தகிராப்படத்துடன் (கிளேஸ்கடிதம்)	0	8	0
பொன்னம்பலசுவாமி கைவல்லியம்உரை	2	0	0
திருக்கடந்தைபுராணம்	0	8	0
அருணாசலபுராணம்	0	8	0
12 - நிகண்டு	1	4	0
11-12-வது நிகண்டுதனி	0	8	0

இன்னும்வேண்டும் அநேகபுத்தகங்கள்யாவும் விலைசரசமாகவும், வி. பி. போஸ்டு மூலியமாயும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

கொ - லோகநாதமுதலியார்,
மனோன்மணிவிலாச சென்ட்ரல்புக்டிபோ,
வைத்தியநாதமுதலியார்வீதி. 29-நெ, சென்னை.